

Målestokken for strategisk succes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 14. nov., 2017 – I bemærkninger på Air Force One på vej hjem fra Filippinerne til USA efter sin 12 dage lange, historieskabende rejse til Asien, karakteriserede præsident Donald Trump rejsen som »enormt succesfuld«, og at de indgåede aftaler til en værdi af \$300 mia. snart ville blive tredoblet.

Men, det er mere end dette.

I et par dusin amerikanske stater – fra Alaska til Vest Virginia og Montana – der har direkte fordel af mange af disse aftaler, er en følelse af lettelse og endda optimisme ved at vende tilbage i takt med, at udsigten til at komme ud af landets lange, økonomiske mareridt begynder at tage form i folks sind.

Men det er også mere end dette.

En kronik i dag i Kinas *Global Times* går endnu videre og proklamerer i sin overskrift, at »USA's deltagelse i Bælte & Vej er uundgåelig« – et initiativ for en politik, der er markant knyttet til Lyndon og Helga LaRouche. Artiklens forfatter, Wang Yiwei, direktør for Institut for Internationale Anliggender ved Renmin Universitet, skriver, at handelsaftalerne fra præsident Trumps rejse til Kina »vil gøre det muligt for USA bedre at lære om mulighederne og udsigterne for økonomisk samarbejde. På denne baggrund er tiden inde for USA til at genoverveje en tilslutning til Bælte & Vej Initiativet, der tilbyder større rum for samarbejde«. Forfatteren Wang anbefaler endda, at de to lande kunne arbejde sammen om infrastruktur, måske først i udviklede lande, som i USA's Midtvesten, og at USA og Kina kunne oprette en »global infrastruktur-investeringsbank«.

Men, målestokken for strategisk succes er mere end selv dette.

Vi står, udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag, over for en situation med endnu større muligheder end situationen i 1989, hvor Berlinmurens fald åbnede for muligheden for, at menneskeheden kunne erstatte den bankerotte, transatlantiske, gamle orden med en politik for et Nyt Paradigme, som Lyndon LaRouche og hans bevægelse på det tidspunkt specificerede. Denne chance blev på tragisk vis forspildt, har fr. Zepp-LaRouche gentagne gange udtalt.

»Dengang havde vi kun vore ideer«, forklarede hun i dag, »men man havde ingen kræfter, de ville gennemføre dem. Men nu har vi verdens største land, der går i retning af at gennemføre det, allieret med 70 andre lande. Vi har hele udviklingen i Asien, der er totalt domineret af dette nye paradigme. Og denne kendsgerning er nu også ved at slå igennem i USA og Europa.«

Det, vi er oppe imod i denne kamp i dag, er Det britiske Imperiums liberale *establishment* og deres hjernevask af befolkningen gennem organisationer såsom Kongressen for Kulturel Frihed (CCF). »Vi angreb CCF i hele denne periode«, erklærede Zepp-LaRouche. »De formede hele efterkrigstidens kulturelle paradigme. Hele den venstre-liberale elite og dens aksiomer kom fra den kulturelle hjernevask, som udførtes af CCF, der blev finansieret af CIA og Udenrigsministeriet. Og hertil kom, at vi også havde Frankfurterskolen; dernæst havde vi 68'erne; og dernæst blev det 'Grønne' paradigme gennemført. Så hvis man ser på blandingen af hele denne hjernevask, så har man eliten af neo-liberalt etablissement, som nu er ved at gå under, og som flipper ud over Trump og selvfølgelig over Kina og Rusland osv.

»Dette er et forkert livssyn, et forkert syn på verden«, fortsatte Zepp-LaRouche. »De er anti-videnskab, de er anti-klassisk kultur. Ud fra et historisk synspunkt vil de gå under, lige som Middelalderens skolastikere, fordi de troede

på noget, der ikke var i overensstemmelse med universets love.

Det er vigtigt at tænke over dette, for de er vore modstandere; det er, hvad der ligger bag tankegangen à la [USA's særlige anklager Robert] Mueller, bortset fra et par andre ubehagelige, neo-konservative elementer, og så fremdeles. Grunden til, at de hader os, er på grund af det, Lyndon LaRouche har skrevet. De hader passioneret hans måde at tænke på.«

Zepp-LaRouche konkluderede: »Kampen i USA er helt uafgjort; den kan vindes. Men disse folk er der stadig, så vi må virkelig gå hårdt frem imod dem. Lyndon LaRouches tænkning er så overlegen; vi bør ikke i ét eneste øjeblik falde under denne standard. Så lad os få udsigten til at vinde denne kamp, og denne krig.«

Dette, og intet andet, opfylder hele målestokken for strategisk succes.

EU satser på militær union – mod hvem?

14. nov., 2017 – EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, samt 23 EU-forsvarsministre, underskrev i går i Bruxelles et dokument, der kræver konkrete skridt til dannelse af en »militær forsvarsunion«. Der skal udarbejdes flere detaljer til EU-topmødet i december, hvor man på dette møde ønsker at underskrive et juridisk bindende dokument. Dette er ikke hær for hele Europa; dokumentet forudser fælles udvikling af våben, koordineret indkøb af våbenudstyr, koordineret forsvarsresearch og sandsynligvis også skabelsen af regionale

forsvarshovedkvarterer (som overlapper parallelle NATO-planer).

Projektet, der foreløbig ikke engang identificerer en fjende, som europæerne skal forsvare sig mod, skal foreløbig have et budget på €5 mia. Hvorvidt dette er en »milepæl i europæisk udvikling«, for nu at bruge den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriels noget pompøse ord, vil vi få at se. EU promoverer det som en faktisk reducere af udgifterne fra medlemsstaterne, under sloganet, »mere forsvar for færre penge«!

Briterne støtter projektet, men de tilslutter sig imidlertid ikke, ligesom Danmark, Island, Malta og Irland heller ikke gør. Ikke-NATO-medlem Østrig vil imidlertid tilslutte sig, og rygterne siger, at Sverige og Finland, der ligeledes begge ikke er NATO-medlemmer, vil også samarbejde med projektet.

Foto: Federica Mogherini – en EU militær union?

Forsvarsministre fra Rusland og Finland opretter hotline

11. nov., 2017 – Forsvarsministrene fra Rusland og Finland meddelte i går, at de har oprettet en hotline mellem dem for at forhindre mulige hændelser til havs og i luften. »Med det formål at forhindre mulige hændelser til havs og i luften, har Ruslands nationale forsvarscenter og Finlands generalstab oprettet en direkte telefonlinje. Denne kommunikationskanal blev kommissioneret den 1. nov., 2017, og har opereret døgnet rundt«, sagde det Russiske Forsvarsministerium, rapporterer TASS.

Den finske forsvarsminister Jussi Niinistö sagde, at formålet

er at sikre hurtig udveksling af information, hvis det bliver nødvendigt, iflg. den finske statslige Tv-kanal, YLE. »Linjen er ekstremt vigtig for at sikre, at der ikke opstår misforståelser«, sagde Niinistö. Ifølge det Finske Forsvarsministerium kom projektet i gang efter initiativ fra den finske side. »Dette indikerer, at vi ønsker at undgå misforståelser. Det viser også goodwill mellem den finske og russiske forsvarsadministration«, sagde Niinistö.

Foto: Finlands forsvarsminister, Jussi Niinistö.

Kandidat for Ny Silkevej vinder valg på Sicilien

7. nov., 2017 – I et valg, der ses som vejledende for valgene til parlamentet Italien i begyndelsen af næste år, vandt centrum-højre-kandidaten Nello Musumeci regionalvalget på Sicilien i søndags med 39,8 % af de direkte stemmer og 42 % af partistemmerne. M5S-kandidat Giancarlo Cancelleri kom ind på andenpladsen med 34,6 % og 26,6 % af partistemmerne. Musumeci førte kampagne for, og vandt, ved at støtte den Nye Silkevej.

Musumeci har et image af ærlig konservativ og er også respekteret af sine modstandere. Han blev støttet af en koalition med tre partier (Forza Italia, FdI og Lega) plus uafhængige. Under valgkampen skældte han premierminister Paolo Gentiloni ud for at udelukke Sicilien og Syditalien fra den Nye Silkevej.

»Sicilien, der er brohovedet mellem Europa og Afrika, er den naturlige kandidat til at spille en primær rolle som strategisk terminal i denne lykkelige idé fra den kinesiske regering. Den 'Nye Silkevej' kan blive en fremragende

mulighed, men vi har brug for passende havneinfrastruktur, der omfatter et flerårigt program, for at skabe en enkeltstående 'sydlig pol' i centrum af det euro-afro-asiatiske område«, skrev Musumeci på sin blog. Musumeci krævede også en »fuldførelse af Skandinavien-Middelhavet-korridoren, som inkluderer broen over Messinatrædet, der forvandler sicilianske strategiske havne til indgangsporte, forbedrer lufthavnssystemet og gør den interne vej- og jernbanetransport effektiv«. Musumecis hovedmodstander Cancelleri blev kun støttet af M5S, der nu er det enkeltstående, største parti på Sicilien.

Den tidligere premierminister Renzis Demokratiske Parti kom ind på tredjepladsen med 18.6 %.

Sicilien, med 5 mio. indbyggere, er en vigtig prøve på de landsdækkende valg i marts 2018. Forud for valget havde de tre centrum-højre-ledere underskrevet en aftale.

Arven efter Friedrich Schiller og Schiller Instituttet i Xis Nye Silkevejs konfutsianske koncept i dag. Helga Zepp-LaRouches tale til

Schiller Instituttets Venners Valgmøde i København, 10. nov., 2017

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, »Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, »Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk«. Så lad os forsøge at løfte vort folk op til at tænke stort, tænke smukt, blive skønne sjæle, skabe grundlaget for, at alle børn kan få mulighed for at blive genier. Og at det ligger inden for vores viljes mulighed at gøre det, og derfor er Toms kampagne og de andre medlemmer af Schiller Instituttet så absolut vigtig, og at vi bør være glade for, at Schiller Instituttet eksisterer i Danmark og skaber en mulighed for alle danskere til at gå med i dette utrolige, historiske øjeblik og skabe en bedre verden for os alle.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesbergs tale på Schiller Instituttets Venners

Valgmøde, 10. nov., 2017

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost i København og regionsråd i region Hovedstaden for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark:

God eftermiddag og velkommen til alle, der kunne komme til denne særlige begivenhed; særlig i den forstand, at vi blander forskellige kategorier her, idet vi både har inviteret ambassadediplomater til at komme og være med i vore diskussioner om det, vi i den danske valgkampagne præsenterer, her i København; men som også er omfattet i det globale, overordnede spørgsmål, der netop nu ligger foran os; nemlig, hvordan tackler vi sammen verden? Det faktum, at vi står over for nye, desperate tider i den finansielle verden, i form af et krak, der vil blive værre end det, vi så i 2007-08; men samtidig står vi også over for muligheder for menneskeheden, som er ekstremt spændende.

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets

Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

I dag er også en særlig dag, den 10. november; det er Friedrich Schillers fødselsdag, den berømte tyske, men også universelle digter, »Frihedens Poet«, som han også kaldes, og efter hvem vi har vores navn, Schiller Instituttet, og som også reflekteres i Schiller Instituttets Venner. Schiller var en meget enestående filosofisk person, der i sig også havde stor passion og stor kærlighed til menneskeheden, og ikke kun til sin egen nation. Han havde denne idé, at man både kan være patriot for sin nation og samtidig en verdensborger, og at de to ikke bør være en modsigelse.

Så jeg mener, der er meget passende, før vi om lidt skal høre Helga Zepp-LaRouche online – jeg introducerer Helga, når vi kommer dertil – og senere vil jeg, og andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner, diskutere kampagnen; men før vi kommer til det, mener jeg, det er passende, at vi får nogen skønhed. I har måske set, at én af de ting, vi har forsøgt at introducere i denne kampagne, er spørgsmålet om klassisk kultur; spørgsmålet om at give alle børn adgang til klassisk kultur; at alle børn burde lære at synge, spille et instrument, være med i et orkester og gøre denne fantastiske

kultur til deres egen. Og det er sådan, man får virkelige renæssancer.

Så, for at introducere denne meget smukke del af menneskets aktivitet, klassisk musik, vil vi indlede med to arier fra Shakespeares skuespil Othello, sat til musik af Verdi i operaen Othello, som er et skuespil og en opera, alle burde se med jævne mellemrum for at blive mindet om, hvordan historien fungerer; mindet om, hvordan det var en tradition i Venedig, men i dag er en tradition i London, at spille folk ud mod hinanden således, at folk, som det var meningen, skulle leve sammen i perfekt harmoni med hinanden og udvikle hinanden og elske hinanden; hvis der så er en tredje stemme, der stikker til dem og skaber jalousi mellem dem og spiller dem ud mod hinanden, så kunne det, der skulle have været et frugtbart samarbejde, meget nemt blive til strid og krig og ødelæggelse og død. Og dette er præcist, hvad Shakespeare, men også Verdi, ønskede at vise med denne opera, hvor den onde Jago virkelig demonstrerer sine mesterlige evner i ødelæggelsen af Desdémones og Othellos lykkelige forening. Disse to arier er mod slutningen; den første er, da Desdémone sidder på sin sengekant og er bange for, hvad der næst vil ske, for Othello har bedt hende tage sin bryllupskjole på, og hun har bange anelser om, hvad der vil ske. Den anden arie er 'Ave Maria', som er der, hvor hun beder sin bøn, og jeg mener, det også er meget passende, for netop nu har vi et så opportunt øjeblik for menneskeheden, for vi må have den ånd, som Verdi her præsenterer, hvor vi virkelig tager hele verden ind i vore hjerter, både den nuværende og fremtidige menneskehed.

Jeg vil gerne bede Lena Malkki [sopran, Sverige] synge og Dominik Wizjan [pianist, Polen] akkompagnere på klaver, disse to meget smukke arier.

[Lyt: 7:45 min]

Tom: Mange tak, Lena og Dominik.

Jeg mener dette, er en passende introduktion til det, der kommer nu. Vi har, som I ser, Helga parat online, og jeg vil blot sige et par ord for at introducere hende.

Hvis I ikke allerede kender hende, vil jeg foreslå, at I googler hende og finder en masse af hendes skrifter, for de er derude[1], for hun er en meget inspirerende kraft, men hun er også meget intimt knyttet til den proces, der netop nu finder sted i Kina og internationalt, og som kendes som Bælte & Vej Initiativet.

Helga stiftede Schiller Instituttet i 1984, men var allerede inden da meget politisk aktiv. Hun var én af lederne i LaRouche-bevægelsen og blev mere udtrykkeligt leder, da hun i 1977 giftede sig med Lyndon LaRouche, og hun har siden da været drivkraften i en masse projekter for at forandre verden. Hun er også meget nært, personligt knyttet til Kina, da hun rejste til Kina som ung journalist og så ting i Kulturrevolutionens mørke tid, og i takt med, at der opstod nye muligheder, var hun i 1970'erne sammen med Lyndon LaRouche en førende kraft i at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, også sammen med Den Alliancefri Bevægelse i 1970'erne. Da der, i 1989 med Berlinmurens fald, opstod en mulighed for at få en helt ny verden, grundlæggende set, men også en helt ny, strategisk situation i Europa, var hun meget aktiv i at forsøge at ændre dynamikken; først, og også sammen med Schiller Instituttet, var hun en ledende kraft i en masse konferencer for at forsøge at få en massiv udvikling af Europa, fra Centraleuropa og mod øst, og dette blev i stigende grad saboteret, kan man sige, af de gamle magter. Hun var dernæst en førende stemme i at forvandle dette projekt til Verdenslandbroen; og Helga rejste meget til Kina for at understrege nødvendigheden af denne Verdenslandbro, for at forbinde Kina med Europa gennem infrastrukturkorridorer, det, hun også kaldte Den Nye Silkevej, og af denne grund blev hun i Kina kendt som Silkevejslady'en. Der skete dernæst det, at det på dette tidspunkt blev delvist stoppet pga. krisen i Asien i

1997, men med krisen, der kom i 2008, gjorde Kina noget helt andet end det, der foregik i Europa og USA, og de ændrede politikken og begyndte massivt at transformere den kinesiske politik med udvikling af infrastruktur, og de lod det ikke være godt med det, med at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom; men i 2013 initierede Xi Jinping også politikken med Bælte & Vej Initiativet for at sprede denne politik internationalt.

Så Helga er blevet en meget citeret person og en hyppig gæst i de kinesiske medier, hvor hun taler om disse spørgsmål. Hun var også i Beijing, hvor hun var inviteret som repræsentant for Schiller Instituttet til Bælte & Vej Forum, der fandt sted i maj måned i Beijing, som en del af konferencens indbudte tænketanke.

Vi er meget glade for at høre hendes stemme her og høre hende præsentere, hvad det egentlig er, vi mener med vore valgplakater, hvor vi siger, at Danmark – København og Danmark og Europa – bør tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet / Den Nye Silkevej. Så vi er meget glade for at have dig med os, Helga, og høre, hvad du kan fortælle os.

Min. 24:05.

(Engelsk udskrift af Helgas indlæg)

[1] Se engelsk: <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/>

Hvorfor »Schiller Instituttet«?

Om Konfutses og Schillers
æstetiske opdragelse af
mennesket.

Helga Zepp-LaRouches budskab
i anledning
af Schillers fødselsdag 10.
nov., 2017

Tom Gillesberg: ... Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet ... jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Leder, Schiller Instituttet og LaRouche PAC, 11. nov., 2017 –

Følgende er et svar, Helga Zepp-LaRouche gav på et spørgsmål, stillet af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, under diskussionen, der fulgte efter Helgas briefing til Schiller Instituttets Venners valgarrangement i København, 10. nov.

Hendes svar udgør hendes lykønskingsbudskab til festlighederne 11. nov. i anledning af Schillers fødselsdag.

Tom Gillesberg: Da vi begyndte mødet, Helga, kommenterede jeg det faktum, at det i dag er Friedrich Schillers fødselsdag [10. nov. 1759 – 9. maj 1805]. Så jeg mener, det er meget passende at tænke over dette. Og jeg vil gerne spørge dig, Helga: Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet – jeg kunne have en indsats for at etablere en bedre relation mellem relationer; jeg kunne have fundet en anden tænker: Leibniz, Cusanus, der er mange, der har gjort utrolige ting. Men jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Som jeg for nylig skitserede i en tale, jeg holdt i New York, så er ligheden mellem konfutsiansk æstetisk opdragelse og Friedrich Schillers æstetiske opdragelse, forbløffende stor. Konfutse, der trods alt levede for 2.500 år siden, og Friedrich Schiller, der levede for over 200 år siden, kom imidlertid begge på den samme idé. Nemlig, at ethvert menneske har potentialet til ubegrænset selv-fuldkommengørelse; til at blive et geni. Og Schillers definition af geni var en skøn sjæl. Hermed mente Schiller, at man finder frihed i nødvendighed, og man gør sin pligt med passion. Ikke som én, der følger Kant, og som siger, »jeg må gøre min pligt« og ser rasende ud, og man er moralsk, men man hader det. Men derimod, at man glæder sig over at gøre det gode.

Jeg finder, at Xi Jinping er i besiddelse af denne egenskab. Jeg har studeret ham, studeret hans taler, hans bog med taler, *The Governance of China*, som I bør læse, som er udgivet dér; men man kan også finde alle hans taler på Google. Jeg kom til den konklusion, at han er en filosof; at han er et konfutsiansk renæssancemenneske. Og jeg mener, at Schiller ville have været utrolig glad over, at et sådant menneske er statsoverhoved, og at han har strømlinet hele det kinesiske samfund i overensstemmelse med disse ideer.

Jeg er meget optimistisk med hensyn til dette. Jeg mener, den vestlige propaganda er selvfølgelig flippet ud som bare pokker. De siger, »Åh! Xi Jinping er en ny Mao Zedong, endda en ny Stalin. Han koncentrerer al denne magt i sine egne hænder.«

Men undersøger man dette, ser man, at det ikke er tilfældet. Vist er det et meget centraliseret system, men det er et meritokrati; det er helliget folkets almene velfærd, og ikke kun det kinesiske folks, men udtrykkeligt også alle de deltagene landes [i Bælte & Vej]. Så jeg mener, Schiller ville genkende denne idé med at have en vision om en bedre verden, for, når man læser hans *Æstetiske Breve*, siger han: Man må give sine samtidige mennesker det, de har brug for, og ikke det, de begærer.[1] Man må være en tjener for sit århundrede, men ikke dets slave. Og andre, lignende begreber. Jeg mener, man må have en vision for, hvor man ønsker, menneskeheden skal være i fremtiden.

Det er ideen om, at den menneskelige art har muligheden for at blive forædlet, og dette var en udbredt idé hos Konfutse, og det var ligeledes absolut Friedrich Schillers idé.

Jeg mener, at dette er to meget gode udgangspunkter for at starte en debat om, hvad der er galt med den nuværende liberalistiske kultur, hvor »alt er tilladt«. [i modsætning til] ideen om, at kunst må være skøn. For kun, hvis kunst er skøn, kan den bevæge hjertet og forædle mennesket. Jeg mener,

vi har et presserende behov for dette, for, ser man på vore samtidige mennesker, så har de et presserende behov for en æstetisk opdragelse. Og jeg mener, at det er, hvad Schiller Instituttet forsøger at gøre, og man kan ikke nægte, at det, vi hørte i begyndelsen, denne arie, der blev sunget [af Lena Malkki], er skønnere end det, man kan høre af Madonna. Hun er faktisk det modsatte af det, hendes navn siger; men det vil jeg overlade til jeres bedømmelse.

[1] Se også: »Vi behøver Schillers Æstetiske Breve i dag«, af Feride Istogu Gillesberg.

Valgmøde den 10. november 2017, del I, med Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche og meget smuk sang

Helga Zepp LaRouche Addresses Copenhagen Campaign Event of
'Friends of the Schiller Institute,' Nov. 10, 2017

- The Legacy of Friedrich Schiller and the Schiller Institute
-
- In the Confucian Concept of Xi's New Silk Road Today –

Schiller Institute Chairwoman and founder Helga Zepp-LaRouche was introduced by Schiller Institute in Denmark Chairman Tom Gillesberg, who is running for mayor of Copenhagen on the Friends of the Schiller Institute slate.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I'm very happy to be here by Hangout video, because there are a lot very important things happening which the Western media are absolutely hiding from the population. As a matter of fact, since you referred to the founding of the Schiller Institute in 1984, I was just reflecting that the purpose why I created the Schiller Institute in the first place, was because I saw the world very much in need of a different idea of relations among nations. And that was the main reason why this institute was created, because I realized, in 1983, the relationship between Germany and the United States, Europe and the United States, the so-called "advanced sector" and the developing countries, all of these foreign relations were terrible. For slightly different reasons in each case, but I basically said, "this is not the way nations should organized themselves, and that is not how they should relate to each other." So I came up with the idea to create an institute devoted to the development of a just new world economic order, whereby every person on the planet would eventually have a decent life, that was explicitly the idea; and that this new world economic order would only function if it would be combined with the idea of a dialogue of cultures on the highest level, where one country would not refer to the worst tradition of the other, but to the best, and vice versa. And that all of this would be accompanied by a lot of Classical culture, a lot of emphasis on science, on science and technology as the motor for such a development. Now, I don't want to go through the long history of the

Schiller Institute, which has done an enormous amount of work on five continents since its existence, but I'm very happy to say that if you look at the world today, especially in the last several days, a lot of what the Schiller Institute was meant to be, is coming into being.

People really have to realize that the summit which just took place between President Xi Jinping and President Trump, was an absolutely historic breakthrough. Now, if you listen to the Western media, you would think the opposite; you would think, if

you read the *New York Times* you would say, "Trump sold out to the Chinese, because Xi Jinping is much more powerful than Trump." If you listen to second channel of German TV, their comment yesterday was that, yes, this was all a big show, but Trump is so irrational and changing so quickly that in two weeks he will not even remember what happened. Or, the *Frankfurter Allgemeine Zeitung* this morning, I had to laugh when I was reading this. On the front page, they said if Deng Xiaoping were

still alive, he would have wept tears of joy when he saw that Xi Jinping and Trump were meeting, seeing eye-to-eye, treating each other as equals.

So the Western media are just completely beside themselves, they're cynical, they're absolutely geopolitically blinded in such a way that they can't even look at what is going on. Now, let me tell you what really happened: First of all, on Wednesday [Nov. 8], the Chinese government did something which has never happened, giving an honor to Trump which they have never given to any other foreign head of state. They closed down

for an entire day the Forbidden City; this is the largest complex of palaces in the world. Since the 17th century, it was the seat of the emperors, and it is just one large complex of palaces, one after the other: it has opera houses, it has living quarters, it's just an unbelievable environment.

They closed this down, and they performed for President Trump and his wife Melania, excerpts from three Beijing operas, and they showed ancient handicrafts in restoration; and really steeped the Presidential couple in Chinese culture. Which everybody who knows it, knows it's extremely beautiful and extremely impressive. And they called this a "State Visit-Plus."

A commentator from the think tank CASS [Chinese Academy of Social Sciences] said this has never happened in the history of China, either; they have never given a head of state such a high-level visit, so it was a highest honor ever given to a foreign President.

Now, the Western press is not reflecting why this is the case, but President Xi said that this is the beginning of a new start of relations between the United States and China, and it will do very important, good things not only for the two people, but for the entire world. And Trump, on his side, said, what could be more important than the two largest economic countries finding a good cooperation; and he also said that he looks ahead to many years of friendship and collaboration between the two countries, accomplishing incredible things.

Obviously, not unimportant was the fact that there were trade deal deals signed for, altogether \$253 billion, ranging from energy, agricultural products, airplanes were being bought, infrastructure. And in a certain sense, this is important, and designed to grow – it's not the end of it. Trump made several speeches where he said – there was an incredible trade gap up to now, but he doesn't blame the Chinese for it, he blames the former U.S. administrations for allowing this to happen. So obviously, there are many positive things in this trade relation, as such, but I think more importantly the spirit which comes from the New Silk Road, which is the policy which has been put on the agenda by Xi Jinping since 2013, and which in the four years since, has grown to be the largest economic infrastructure project ever in history: Already something like 70 countries are collaborating. They are building infrastructure corridors, six major corridors, almost 40 cargo trains and connecting between China and Europe, now, every week. The development is spreading with absolute excitement into Latin America, into Africa, into even European countries. The biggest change, in my view, has happened in Africa, because China has invested in a rail line from Djibouti to Addis Ababa; now from Kenya; another line is being built to Rwanda. Many hydropower dams, projects for hydropower, irrigation, industrial parks. And all of this has led to a completely different attitude of the Africans, who, for the first time, see

the perspective of overcoming their underdevelopment. The philosophy behind all of this is the idea that only if you have harmonious development of all nations on this planet, can you have a peaceful development in China. And this is based on the Confucian idea that only with the maximum development of the individual, who should become a wide person, is spread throughout the entire family and all the families develop harmoniously, can you have peace in the nation, and obviously in the world, among the nations. This is not understood by the West at all. They are absolutely convinced – and I think some of these political forces are so geopolitically entrenched that they really believe this, that they cannot mention that a country can actually be devoted to the common good of its people. And that China is doing that is without any debate, because, as Tom just mentioned, I was in China in 1971, during the Cultural Revolution, and I saw the country in distress. And I went back in '96, and I saw the absolutely incredible change for the better in these 25 years. And what has happened in the last 30 years is just the biggest economic miracle of any country on the planet. China has lifted 700 million people out of poverty, and what happened at the just-concluded 19th Party Congress of the CPC, was that Xi Jinping announced that by the year 2020, China will have eradicated *all* poverty. There are only 42 million people left who are poor, in rural areas, and they now are using modern technology to overcome that, by providing the means for e-commerce to the farmers in the rural areas of poor regions, so they can market their products via the internet, and that way

they are starting to develop more income and more wealth, so that they will no longer be poor by the year 2020. I have no reason to believe that they will not succeed in doing that, because, when you see the vector of development of the last 30 to 40 years, they are going to accomplish that.

By the year 2035, China wants to be a modern socialist country, and Xi Jinping has developed a plan up to the year 2050, for China to be a strong, modern, harmonious, democratic, happy people.

Now, in this speech, at this party convention, Xi Jinping mentioned I think it was 15 times or so, that the purpose of the political work of the Communist Party is that people should have

a better and happier life. And what China is doing is obviously a model which is much more devoted to the common good, than you

find it in the West, where, if you compare it to the poverty level in the European Union, for example, where you have 120 million people who are poor; or you compare it to the economic situation in the United States, where for the first time in an industrial nation, you have a lowering of the life-expectancy! Now, if there's any parameter for the productivity and the well-being of an economy, it is the life expectancy of its people. And if you an industrial country with the collapse of the life span, then you know that there is something absolutely

wrong. And this is the result of what happened with the neo-liberal system, especially since the United States with the neo-cons decided to become the leader of a unipolar world,

which

went along with the neo-liberal system, where the rich became so

rich that it is unreasonable, and the poor become poorer.

And you have right now, I think something like 95 million people in the United States who are no longer counted as being in

the labor force, because they have given up looking for work, or

they are sick, or they are in prison, or they are somehow misplaced in some other form.

So, I think that what is happening right now is that Xi Jinping has put on the agenda a model of economic cooperation which needs to be studied. I think it's a *big* mistake that the

Europeans are just dismissing it. Like, for example, the French

Economic and Finance Minister Bruno Le Maire just went to Berlin

yesterday, and there he addressed a German-French economic forum,

where he said, now Europe must stop being naïve, we must be united to stand up against China, against Russia, against the

United States. And then the German Foreign Minister Sigmar Gabriel yesterday on a TV show basically said the same thing –

he said, now, Europe must stand united against the aggressive powers of Russia and China, where human rights mean nothing.

I mean, this is such an arrogance! You know, talking about “democracy,” why don't you just look for a second at what happened with Hillary Clinton's campaign? Now the big scandal in

the United States is that the Democratic Party leadership, one year before the party convention was to supposedly decide on the

candidate for the 2016 Presidential election, has decided it would be Hillary. And then they channeled illegal money, violating FEC rules up and down, right and left, intriguing

against Bernie Sanders. And then, concocting “intelligence” against Trump with the help of British intelligence, played back

into the United States. I mean, this is a joke! There is no democracy, not in this present system.

And I think that to accuse Russia and China of being “aggressive” is just absolutely wrong! The whole question of what was the Ukraine crisis: [Former German Chancellor] Helmut

Schmidt said it very clearly: The reason why the Ukraine crisis

happened, and where it started was in the Maastricht conference

in 1992, because that was when the EU decided to have the Eastward expansion without limit. And that is the same thing as

what the NATO expansion to the East was, breaking all promises made to Gorbachev at the time, that NATO would never expand to the borders of the Soviet Union, or Russia for that matter.

So we are in a real crisis. And rather than being so arrogant and saying there are no human rights in China and Russia, and these countries are “aggressive” – which they are not – we should rather reflect on what should the future be? China happens to be the only country which has presented a strategic model of international relations based on a win-win cooperation of respect for the sovereignty of the other country,

of non-interference, of accepting the other social model of the

other system; and this is a strategy for peace. This is the idea

of overcoming geopolitics. And we should not forget that it was

geopolitics which was not only the cause for many wars in history, but especially two world wars in the 20th century.

And the idea to have an inclusive, win-win cooperation among all countries on the planet, what should be against that? Why

can Europe not, why can't Denmark, and Germany, and France, and Italy, just say: When the relationship between the United States and China is already now on such a new historical basis, where the strategic partnership between China and Russia is also very, very strong, and Putin and Xi Jinping have both said that the relationship between these two countries are on the best level ever. And now China and the United States are saying the same thing about their two countries. Now, what could be better, than to have the United States, China and Russia working together for a new paradigm of relations among nations? Why can the European nations not just say, "Well, that is very good, because if the biggest nuclear powers can cooperate in a peaceful way, then the danger of a thermonuclear war is obviously diminished and could be eliminated in a short period of time; and we cooperate." I mean, we have so many tasks which are urgent: The reconstruction of Southwest Asia, of the Middle East, of countries which have been completely destroyed by wars which are the outgrowth of regime change, of the unipolar world, on wars based on lies, which have cost {millions} of people their lives in Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen. These countries have been absolutely destroyed and they need to be reconstructed. There is already a discussion that the only way you can do that, is by extending the New Silk Road into the Middle East. And I have said for a very long time, that the only way how you can have peace in the Middle East, is if all the major neighbors

– Russia, China, India, Iran, Egypt, hopefully the United States, and hopefully European nations, are all working together, and then you can eliminate the present tensions and frictions and ongoing fights, which have almost been eliminated in Syria and Iraq.

And look at Africa: Don't you think it's time that we join hands with China in the development of Africa? Do you really think that the underdevelopment of Africa is a natural condition?

No! It is the result of hundreds of years of colonialism, of decades of IMF conditionalities, which insisted, that countries should pay their debt and not pay for infrastructure and not pay for social expenditures. And the reason why Africa has been in such a terrible condition is because it was the policy of the West {not} to develop the African continent.

And now China has come, and said, "no," we have the idea to eliminate poverty in every corner of the planet, and they have started the industrialization of Africa, and Xi Jinping has offered to Europe, to the United States, to join hands and have joint projects in all of these countries.

Don't you think it's time that we become adult as a human species? I think it should be clear to everybody that in the age of thermonuclear weapons, war cannot be a way of resolving conflicts. And I think also, the idea that the human species should be able to come up with an idea of self-governance of one human species; that it's not a natural condition that you always will have one nation against another nation, or a group of nations against another group of nations.

In reflecting about what happened in the recent period, especially with the 19th Party Congress of the CPC, where Xi Jinping developed a perspective between now and 2050, it is very

clear that if you look at the long arc of human civilization, sometime the idea that we would be the one humanity, the “community for a shared future for mankind” – which is the formulation Xi Jinping always uses – had to come! And that it comes from China should not be a reason not to be up on the idea.

It has to do with the 5,000 year history of China, the 2,500 years of Confucian tradition that this idea was made by China, but it is a universal idea, it’s not something limited to one culture or one nation.

So I think we are at a very exciting moment of history. I feel very much vindicated that the work, not only of the Schiller

Institute, but the organization associated with the name of my husband, Lyndon LaRouche, is now being implemented. This goes back all to the early '70s, where my husband developed the proposal for an International Development Bank, the IDB. This was

picked up by the Non-Aligned Movement in '76, in their final resolution in Colombo, Sri Lanka; and it was the idea that a new

credit institution should be created, replacing the IMF, which would provide – at that time, the idea was 400 billion deutschemarks, or \$200 billion approximately, per year, for technology transfer to the developing countries.

And that’s what China is now doing. That’s what they’re doing with the AIIB, with the New Development Bank, with the different Chinese banks, focusing on the real economy.

Then, if you look at all the development plans we have been working on: The first development plan for Africa, we published

in 1976. We had a plan for the development of Latin America, working with [then Mexican President] López Portillo. We had

a
40-year development plan for India, on which we worked together
with Indira Gandhi. We had a 50-year development plan for the Pacific Ocean Basin in the early '80s.
Then, in '89, we had the Productive Triangle for the development of East and West Europe. And in '91, when the Soviet
Union disintegrated, we proposed a peace plan for the 21st century, starting with Eurasian Land-Bridge, which we already called the New Silk Road, at that time.
So I feel very much that our lives' work has absolutely come into reality. And what we have to do now, is we have to get European nations to understand that the crisis not that China is
making these proposals, and the crisis is not that Trump is rejecting the neoliberal model, at least as it was represented by
Bush and Obama and Hillary. The real crisis is that people in Europe are still absolutely somehow in chains to their own ideological thinking that they, first of all, are very Euro-centric; they think Europe is the navel of the world; while
in reality, the power center is shifting to Asia, since they have
better principles than we have right now.
And just to illustrate the point, the Bundeswehr, the German army, put out this study already in February of this year, where
they have basically six scenarios by the year 2040. It has all
options, where the worst option is Europe will completely collapse, many European countries will leave the EU and join with
the Russia bloc; and Europe will just lose all importance. If you look at these six scenarios, what you see there is an absolutely wrong method of thinking: It's the projection of

the status quo, of geopolitical thinking, and naturally in a changing world, there is no way how such thinking can survive, therefore, if they keep thinking that way, this is probably what happens in Europe.

Now, look at what China is doing, instead. They just created the largest, highest-level regulatory body, which is even more important and has higher ranking than all the ministries, for the case of a new financial crisis. And it has absolutely nothing to do with the Chinese debt, because the Chinese debt has, as a counterforce, real assets – investments in infrastructure, in industries and so forth, so if there would be a blowout, these assets will be there. While the monetarist system of the trans-Atlantic sector, people have learned absolutely nothing after the crisis of 2008. That is the real danger, and obviously China is looking at that, and Xi Jinping has said this in many speeches since the G20 summit last year in Hangzhou, that the causes of the 2008 crisis have not been eliminated, and therefore the danger of a new crisis is absolutely there.

So what we have to do, is we have to absolutely reflect, what is wrong with the European thinking. The problem is not that other countries are rising and we are stagnating. The problem is that Europe has turned away from its highest traditions.

We have now a pretty decadent culture. If you look at the youth culture, pop music, many of these so-called pop singers are outright Satanic: They are ugly, they promote an image of man which is a beast, it's full of violence, it's pornographic, and

it's just "everything goes." There is no more limit, there is no morality, everything is allowed: You don't have two sexes, you have in Germany now officially three sexes, you have 49 genders, it's just becoming absolutely Sodom and Gomorrah, or very much parallel to the end-phase of the Roman Empire, where you had similar phenomena.

So, I think that the problem is not China rising. The problem is that Europe has moved away. We have a beautiful tradition. We have a Classical period, the Renaissance of Italy, we have the Andalusian Renaissance, the École Polytechnique in France. We have a German Classical period which has produced some of the most outstanding thinkers, composers, poets, you know, the rich tradition linking the Classical period of Germany with that of Denmark. I mean, Danish people saved the life of Friedrich Schiller.

So there are enough points where we can say, "Let's just go back to our best traditions, and then we will find out that the Classical periods of Europe, and the Confucian tradition of China, and the Classical periods of other nations, are indeed creating the basis for a new Renaissance."

I think we are at an incredible moment of history, and we should just remind ourselves of the words of Friedrich Schiller,

who said, "A great moment should not find a little people."

So

let's try to elevate our people, to think big, think beautiful,

become beautiful souls, create the basis that all children have a

chance to become geniuses. And if that is in our willpower to do, and this is why the election campaign of Trump and the

other

members of the Schiller Institute are so absolutely important, and that is why we should all be happy that the Schiller organization exists in Denmark and creates an option for all Danish people to join this incredible historical moment and make

a better world for all of us. [applause]

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd. Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast med Helga Zepp-LaRouche, 9. nov., 2017. Dansk udskrift.

Så jeg mener, at det, der tydeligvis er ved at vokse frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system, hvor det grundlæggende set er meget klart, så længe, europæerne, eller i det mindste EU og den tyske regering, fortsat har en kold og uvenlig holdning, så er det, som en erhvervsmand for nylig sagde, »hvis de ikke springer på toget, vil de se lysene fra den bageste vogn forlade stationen, og de bliver stående tilbage«.

Centrum for strategisk betydning bevæger sig tydeligvis over mod Asien i øjeblikket. Og denne amerikansk-kinesiske relation vil forhåbentlig fortsat udvikle sig, og så er jeg meget

optimistisk mht., at mødet mellem Trump og Putin også vil blive succesfuldt. Jeg har faktisk grund til at tro, at dette også vil blive et stort gennembrud, og så vil disse journalister fra denne sensationspresse simpelt hen rive sig selv midt over, ligesom Rumleskaft. Og det er, hvad de burde gøre.

Download (PDF, Unknown)

Trump i Kina: 'Et gigantisk skridt i den rigtige retning'

*Leder fra LaRouche PAC, USA; 9. nov., 2017 – I sin **ugentlige webcast**, hvis tema er »Den Nye Silkevejsånd«, i dag, talte Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, om den enorme, strategiske betydning, som præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, og hans møde med præsident Xi Jinping, har, og hun beskrev den amerikanske præsidents besøg som »et gigantisk skridt i den rigtige retning«, selv om, som hun bemærkede, »et samarbejde som sådan fra USA's side om Bælte & Vej Initiativet endnu ikke har været nævnt direkte ... Jeg ved, det er præsident Xis tankegang, og også det, der kommer som resultat af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, hvor Xi Jinping har fastlagt målet om, frem*

til år 2050, at bygge 'et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'«.

Zepp-LaRouche påpegede, at, »jeg mener, at kineserne virkelig formår at fremkalde bevidsthed om Kinas 5.000 år lange historie, og Trump blev virkelig behandlet godt«. Den amerikanske præsidents besøg og det dybere venskab og den personlige relation, han etablerede med Xi, har »bevæget menneskehedens historie fremad«, sagde hun, noget, som de kyniske og absurde, amerikanske og vestlige medier ikke evner at forstå. Vestlige journalister »burde simpelt hen skamme sig«, sagde Zepp-LaRouche, »for de er så kyniske, at intet nogensinde vil røre deres hjerte og sind«.

Kendsgerningen er den, sagde Zepp-LaRouche, at, på andendagen for præsident Trumps historiske besøg til Kina, »mener jeg, at det præcis er, hvad jeg forventede, ville ske: At begge sider er fuldstændig klar over, at menneskehedens fremtid afhænger af relationen mellem USA og Kina, som de to vigtigste atommagter og økonomiske magter i verden. Og jeg mener, det gik virkelig godt. Præsident Xi Jinpings udtalelser, hvor han karakteriserer mødet som en ny, strategisk begyndelse, en gensidig fordelagtig relation af historisk betydning, og som kan løse, ikke alene de to folks, men også hele verdens, problemer, mener jeg virkelig rammer hovedet på sømmet. Og præsident Trump var meget entusiastisk: Han roste Kina og dets store præsident, som han, iflg. sin Tweet, har meget varme følelser for – dette er virkelig godt. For, hvis de to præsidenter forstår hinanden og kan få det til at fungere, så er jeg helt enig i, at der ikke er det problem i verden, der ikke kan takles«.

Af yderligere betydning er det nu meget sandsynlige møde mellem præsidenterne Trump og Putin på sidelinjen af APEC-topmødet i Vietnam, og som, bemærkede Zepp-LaRouche, også kunne repræsentere et betydeligt gennembrud. I en artikel, der blev udgivet i går, og som vi **andetsteds rapporterer** mere detaljeret om, fremlagde Putin også det forslag, som Rusland

vil præsentere for APEC-topmødet, om udviklingen af det Russiske Fjernøsten, og med spændende muligheder for udvidet samarbejde mellem asiatiske nationer i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet og det, Putin kalder det »Større Eurasiske Partnerskab«. Dette er ligeledes noget, USA bør vise større opmærksomhed.

Trump og Xi aftalte ligeledes ikke blot at forbedre og styrke deres personlige relation, men også øge samarbejdet på alle niveauer for at styre de fire permanente dialoger, der blev etableret, da de to mødtes i Mar-a-Lago i Florida i april måned i år. Zepp-LaRouche understregede, »jeg mener således, at et absolut fundament er blevet lagt for en fortsat udvikling af denne relation til fordel for, ikke alene Kina og USA, men reelt set for hele verden«. De to præsidenter blev enige om behovet for at løse det nordkoreanske problem, omkring hvilket de ønsker at samarbejde, og Trump udtrykte sin overbevisning om, at, med hjælp fra Kina og Rusland, kan problemet løses på en positiv måde.

Med præsident Putins meddelelse, der kommer oven i mødet mellem Trump og Xi, understregede Zepp-LaRouche, at »det, der tydeligvis nu vokser frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system ... det strategisk vigtige centrum flytter tydeligvis over mod Asien i øjeblikket«. Hun udtrykte sin optimisme mht., at, hvis relationen mellem Trump og Xi fortsat udvides, og hvis den amerikansk-kinesisk-russiske trekant kan konsolideres, »så vil Indien måske skifte mening, og måske vil selv europæerne gå med om bord, og så kan vi indlede en totalt ny ramme for relationer mellem lande«. Det er på høje tid, sagde hun, »at vi giver menneskeheden en orden, der er den menneskelige art værdig«.

Helga Zepp-LaRouche skriver åbent brev til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BÜSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

☒ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004, **Earth's Next Fifty Years** (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere*

niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær i mange asiatiske lande.«

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en *»humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«*. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham *»som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«*.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at *»mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«*.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske *»mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«*, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant

initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, »for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisterer på bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er«.

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer »erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«, og at det »ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

Vil Trump gå med i Den Nye Silkevej, når han er i Kina?

RADIO SCHILLER 6. nov., 2017

Med formand Tom Gillesberg, Schiller Instituttets KV 2017 spidskandidat i København.

**Helga Zepp-LaRouche:
Aftenen før præsident Trumps
strategiske
rejse til Asien: På trods af
en verden i fare,
blomstrer »Silkevejsånden«.
Dansk udskrift;
Schiller Institut Nyt
Paradigme Webcast,
2. nov., 2017**

Jeg mener, at folk, der ligesom er hjernevasket af de vestlige medier, og det, vi ofte finder i gaderne, ved vore informationsborde, hvor folk siger, »Åh, jeg stoler ikke på kineserne«; jeg ville bede disse mennesker om simpelt hen at undersøge tingene lidt og gøre sig mere bekendt med det, som er kinesernes overordnede plan, og ikke lade sig nøje med mediernes rapporter imod Kina. Hvorfor skulle folk tro på

medierne om Kina, når disse medier så åbenlyst lyver om så mange andre spørgsmål? Så jeg ville ønske, at tilhørerne – I – åbner jeres tanker og åbner jeres hjerter og selv finder ud af det. For jeg mener, at det, vi i øjeblikket er vidne til, er en af de mest exceptionelle forandringer i menneskets historie: For, hvis denne kinesiske model lykkes, så ville faren for krig og faren for den menneskelige races udslettelse gennem anvendelse af atomvåben, f.eks., for altid være overvundet. Og det er ganske bestemt noget, jeg mener, det er værd at forsøge at opnå. ...

Download (PDF, Unknown)

Portugal og Kina underskriver handleplan om den Maritime Silkevej

2017; 1. nov. – Portugals minister for hav, Ana Paula Vitorino, er i Kina til et otte dages besøg (28. okt.-4. nov.), hvor hun ledsages af repræsentanter fra 39 portugisiske havneselskaber og relaterede industrier, for at konkretisere Portugals deltagelse i den Maritime Silkevejskomponent af Bælte & Vej (BRI). Dette omfatter et håb om henvend \$2,5 mia. i kinesiske investeringer til udvidelse af container- og andre faciliteter i de portugisiske havne Sines (mod syd), Lissabon (i midten) og Leixoes (mod nord), såvel som også inden for områderne »blå bioteknologi«, oceanisk akvakultur – opdræt af

vandlevende organismer – og marin industri.

Det første af to planlagte seminarer på højt niveau fandt sted i Beijing den 30. okt., med repræsentanter fra 86 kinesiske selskaber, der var til stede. Vitorinos kinesiske modpart, direktør for statens havadministration, Wang Hong, talte her om maritimt samarbejde som en »afgørende del« af kinesisk-portugisisk samarbejde og diskuterede Kinas overordnede syn på »havet som en vigtig indgang for Kina til at omfavne hele verden«.

Vitorino sagde på sin side, at »Portugal ønsker at erklære sig som et globalt, logistisk knudepunkt i det atlantiske område« og »fordoble værdien af den blå økonomi« til et niveau, hvor landet bliver én af de fem, mest havrelaterede økonomier i verden. Hun beskriver Portugal som »et nødvendigt stop på nord-sydgående, atlantiske ruter ... [og] et absolut nødvendigt overgangssted på øst-vestgående ruter«.

Denne udtalelse er i overensstemmelse med den portugisiske sekretær for statens internationalisering, Jorge Costa Olivieras erklæringer på Bælte & Vej Forum i Beijing om, at Portugal ønsker, at »en maritim rute til [havnen] Sines bliver inkluderet, og desuden, at Silkevejens jernbane over land, der allerede løber fra Chongqing til Madrid, også kommer til Portugal«.

Foreløbig har Vitorino underskrevet en handleplan med Wang Hong, der skitserer samarbejde omkring forskning og kommercielle projekter i takt med, at Kina og Portugal etablerer et partnerskab for udvidet »blå økonomi«. I dag mødtes hun med præsidenten for Kinas Udviklingsbank.

Vitorino rapporterede også, at der var indgået aftaler mellem portugisiske og kinesiske selskaber om at danne konsortier, der ville indgå i konkurrencen om de forskellige, planlagte investeringsprojekter. Der blev ikke givet specifikke detaljer, men de portugisiske selskaber, der er repræsenteret,

er førende havneoperatører, byggeselskaber, logistikoperatører, skibsværfter til flådereparation, ingeniørteknik, energi og selskaber til fiskeforarbejdning, rapporterede Macauhub.

Foto: Portugals minister for hav, Ana Paula Vitorino.

Den russiske udenrigsminister Lavrov siger, Europa skal tilslutte sig, ikke sabotere, gasledning

31. okt., 2017 – Lavrov udfordrede i dag europæiske forsøg på at sabotere (endnu) et Rusland-til-Europa gasledningsprojekt. På et møde i Moskva, hvor Lavrov talte for et møde i Europæisk Erhvervssammenslutning, sagde han, at Turkish Stream-gasledningen, som Rusland er ved at bygge til Tyrkiet, kunne forlænges til at levere naturgas til »andre europæiske lande«, men »først efter, at der var opnået betydelige juridiske garantier fra Bruxelles«, med henvisning til EU's hovedkvarter.

Lavrovs forbehold kommer som respons til den plan, som EU-kommissionen annoncerede i september, om at »forhandle« med Rusland for at få det til at overholde EU-regler mht. Nord Stream 2-gasledningen, og som ville krænke Ruslands mest basale havret. EU-planen, sagde Lavrov, »er absolut uden fundament. Det er ingen grund til at anvende EU's ekstraterritoriale lov i Østersøen«.

EU-kommissionen kom med den uhyrlige påstand, at den kunne

gennemtvinge sine »regler« ud for den del af kysten, hvor Nord Stream-gasledningen løber.

Turkish Stream-gasledningen er en erstatning for South Stream-gasledningen, som efter planen skulle have leveret gas under Sortehavet til Bulgarien, dernæst Serbien, Bosnien og Kroatien, men som blev annulleret af Bulgarien under pres fra EU.

Europæisk Investeringsbank underskriver €600 million stort lån til Spanien til 'Y Vasca' højhastighedsjernbane

26. okt., 2017 – Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har aftalt at give et €600 million stort lån til Spanien til at bygge en 160 km lang højhastighedsjernbane, der vil forbinde de tre baskiske storbyer Vitoria, Bilbao og San Sebastián, ved navn »Y Vasca«. Dette lån er den første del af en €1,03 mia. stor finansiering, der er vedtaget af EIB den 19. sept., rapporterer *Global Constructive Review* (GCR) den 24. okt.

Med det, der af GCR er blevet beskrevet som en »ingeniørmæssig udfordring«, indebærer det byggeri af en 160 km lang, ny højhastighedsjernbanelinje mellem Vitoria, Bilbao og San Sebastián, og at konvertere den konventionelle linje mellem San Sebastián og den franske grænse, (omkring 17 km) til blandet anvendelse (både konventionel og højhastighed).

Desuden »omfatter projektet omstrukturering, tilpasninger og skabelse af nye adgangsveje til højhastighedsjernbaner ved togstationerne i Vitoria, Bilbao og San Sebastián. Disse nye højhastighedsforbindelsers rute er kompliceret, med 80 km tunneler og 25 km viadukter«, skrev EIB's webside.

»Den nye linje er designet til en hastighed af 250 km/t og vil forkorte rejsetiden fra Madrid til San Sebastián eller Bilbao fra de nuværende fem timer til omkring tre en halv time. Når Valladolid-Burgos-Vitoria-sektionen er færdig, vil rejsetiden falde til to en halv time«, udtalte EIB.

Foto: Højhastighedstog i Spanien, kaldet AVE.

Catalonien erklærer sin uafhængighed fra Spanien; London jubler

27. okt., 2017 – Startskuddet for det næste stadium for agent for britisk efterretning Gene Sharps 'håndbog i farvede revolutioner' for den spanske region, Catalonien – og for hele Europa – lød i dag, med det catalanske parlaments annoncering af, at de erklærede deres formelle »uafhængighed« fra Spanien. Stemmeresultatet var 70-10, med andre 55, der enten undlod at stemme eller boykottede afstemningen.

Som forventet reagerede det spanske Senat inden for få timer ved at vedtage Rajoy-regeringens anmodning om at anvende den spanske forfatnings artikel 155 i tilfældet Catalonien. Dernæst meddelte Rajoy, at han ville opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, ministre og parlament; overtage national kontrol med det regionale politi; hjemkalde

catalanske diplomater fra udlandet; og udskrive valg i utide til december for at vælge et nyt, regionalt parlament.

Gene Sharp og hans bog, 'From Dictatorship to Democracy'

Scenen er nu sat for eskalerende gadedemonstrationer og vold, præcist, som det foreskrives af Sharps håndbøger i farvede revolutioner. *EIR's* læsere vil huske, at Sharp er en veteran i et PhD-program og dernæst »avancerede studier« ved Oxford, og 30 år ved Harvards Center for Internationale Anliggender.[1] Fra Sharps håndbog fra 1993, *From Dictatorship to Democracy: A Conceptual Framework for Liberation*, stammer konceptet med at organisere opstande omkring en symbolsk farve og neuro-lingvistisk programmering og reklameteknikker som dem, der blev anvendt i Ukraines 'Orange Revolution' i 2004 og i det fascistiske kup, og i næsten alle farvede revolutioner over hele planeten, både før og efter.

Denne selvsamme bog af Sharp er også den catalanske separatistbevægelses bibel. Den er blevet oversat til catalansk og kan fås gratis på websitet for *Generalitat*, selve den catalanske regering. Et af de store partier i dette parlament, og leder af gadedemonstrationerne for uafhængighed, er ANC (Catalansk Nationalforsamling). Liz Castro, ANC's nationale sekretær frem til jan. 2017 (hvor hun trak sig tilbage for at »vende tilbage til rødderne« for bedre at tjene den separatistiske sag), er en amerikanskfødt computer software-ekspert og forfatter, og en tilhænger af Sharp. Hun skrev i august 2017 i *El Mon*: »Gene Sharp forklarer, at ulydighed er kilden til politisk magt. De, der kører tingene, er afhængige af viljen, beslutningen og støtten fra folket. Hvis folket nægter at samarbejde, kan en leder, uanset, hvor stærk, han er, ikke forblive.« I den samme artikel roser Castro også Sharps nære medarbejder, den amerikanske oberst

(pens.) Robert Helveys arbejde.

På lignende måde skrev ANC-sekretariatsmedlem Quim Torra i 2016 på Ara-websiden: »Vi må vende os mod scenarier i Gandhis tradition [sic] for ikke-samarbejde. Den plan, jeg forklarer, blev udviklet teoretisk af professor Gene Sharp, den maksimale autoritet i ikkevoldelig, politisk aktion: først protester, dernæst ikkesamarbejde og sluttelig udskifter man nogle institutioner med nogle andre.«

Som respons på dagens udviklinger i Spanien, annoncerede USA's Udenrigsministerium prompte, at »Catalonien er en integreret del af Spanien, og USA støtter den spanske regerings forfatningsmæssige forholdsregler for at bevare Spanien stærkt og forenet.« Og EU-rådets præsident, Donald Tusk, tweetede: »For EU er der ingen ændringer. Spanien er fortsat vores eneste samarbejdspartner. Jeg håber, den spanske regering vælger argumentets magt, og ikke magtens argument.«

Tusks erklærede »håb« er imidlertid mindre end meningsløst. Det er EU's politikker, der har drevet Spanien, som mange andre lande i Europa, ind i økonomisk armod, som er grobunden for Sharps farvede revolutioner.

Den eneste måde, hvorpå en blodig eskalering i Spanien kan undgås, er, som **Helga Zepp-LaRouche forklarede i sit webcast** den 26. okt., at Spanien fuldt ud tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og integrerer Catalonien i denne proces.

Foto: Spaniens premierminister Rajoy meddeler, at han vil opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, efter det catalanske parlament meddelte, at de formelt erklærede Cataloniens uafhængighed den 27. okt. 2017.

[1] SE EIR Dokumentation: »**The British Empire Created the 'Color Revolutions' as Acts of War**«

Hvorfor frygter Det britiske Imperium

Kinas Bælte & Vej Initiativ?

Dansk udskrift.

Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 26.
okt., 2017

For det første, så var det, der virkelig imponerede mig meget, Xi Jinpings, og også andre taleres, fokus på formålet med det hele – nemlig, at det er forbedringen af folks liv. At folk skal leve et bedre liv, et lykkeligere liv – og det mangler fuldstændigt i diskussionen i Vesten: At formålet med politik er, at folk skal være lykkelige! Lykke er en uomstøttelig rettighed, som trods alt blev indskrevet i det unge USA's Uafhængighedserklæring.

Men der er et yderligere aspekt. Især i sine afsluttende bemærkninger talte Xi Jinping om en socialistisk model med kinesiske karaktertræk for en ny æra. Og målet, som blev meget udtrykkeligt formuleret, var, at Kina vil indtage en global rolle i skabelsen af en smuk fremtid for hele menneskeheden. Se, det er virkelig noget! Hvornår har en vestlig politiker haft en vision om at skabe en smuk fremtid for hele menneskeheden? Jeg mener, man skal langt tilbage i tiden for at finde folk, der overhovedet tænkte i disse baner; og jeg

mener, at Kina har skabt en model for international styrelse og internationale relationer, baseret på suverænitet, respekt for det andet lands anderledes samfundsmodel, med andre ord, ikke-indblanding; og uden noget forsøg på at ændre systemet til den vestlige model, eller til deres egen model, men derimod respektere de andre landes suverænitet.

Jeg mener, at dette er et utroligt perspektiv, for, hvis man ser på det ud fra menneskehedens lange, historiske bue, så var dette et initiativ, der måtte ske på et vist punkt i menneskehedens udvikling. Der måtte på et givent tidspunkt komme et menneske, der sagde, »vi er den menneskelige art, og den menneskelige art er én«

Download (PDF, Unknown)

Krisen i Spanien eskalerer med regeringen, der påkalder forfatningens artikel 155

21. okt., 2017 – Den spanske premierminister Mariano Rajoy talte i dag for nationen om krisen i Catalonien, efter udløbet af den deadline, han havde givet Cataloniens regionale regering til at trække deres forfatningsstridige krav om uafhængighed tilbage. Som forventet påkaldte Rajoy den spanske forfatnings artikel 155, som forbyder en region at løsrive sig fra unionen, og meddelte, at den nationale regering ville

udskifte den catalanske præsident Carles Puigdemont og medlemmer af hans kabinet, men i øvrigt ikke suspenderede Cataloniens (substantielle) regionale autonomi.

»Regeringen har fundet det nødvendigt at håndhæve artikel 155«, meddelte Rajoy. »Det var ikke vores ønske, eller vores hensigt ... Men i denne situation kan ingen regering eller noget demokratisk land acceptere, at loven ignoreres.« Rajoy tilføjede: »Præsidenten for selvstyregeringen [for Catalonien, dvs., Puigdemont] blev inviteret til at diskutere sin position i et spanske parlament, men afviste det. Han blev inviteret til konferencen for regionale præsidenter, men han ønskede ikke at deltage.« Den »dialog«, som Puigdemont kræver, er bilaterale forhandlinger mellem de to »udøvende grene«, nemlig ham selv og Rajoy, hvilket er en de facto accept af uafhængighed.

Rajoy's forslag skal nu til Senatet, som vil stemme om den, den 27. okt. og forventes at blive glat vedtaget, eftersom det regerende PP-parti har flertal og yderligere støttes i denne sag af PSOE (Socialisterne) og Borgerpartierne.

Puigdemont svarede med sin egen tale i dag, i hvilken han fordømte Rajoy's forholdsregler som et »angreb ... [der] ikke kan accepteres«, men som lige netop ikke erklærede uafhængighed. Han sluttede sig dernæst til de henved 450.000 demonstranter i Barcelonas gader imod Rajoy's forholdsregler.

Puigdemonts strategi kunne nu være at komme Rajoy i forkøbet ved at udskrive hurtige valg før 27. okt., i håb om voksende støtte til uafhængighed i gaderne, præcis som i andre scenarier for 'farvede revolutioner', som Catalonien følger – især den i Ukraine. Planen hos den britiske hånd bag denne »strategi for spænding« er at se, om de ikke kan fremprovokere noget alvorlig vold i gaderne, inklusive et par martyrer, som dernæst kan bruges til at tvinge EU eller andre internationale »mæglere« ind i konflikten.

I mellemtiden har henved 1.200 spanske selskaber flyttet deres hovedkvarter ud af Catalonien til andre spanske regioner – i tilfælde af, at krisen tager dem på sengen og de facto ude af EU. Dette, sammen med den generelle catalanske krise, kunne meget vel blive en udløsermekanisme for en mere generel, finansiel nedsmeltning i hele Europa.

Selv om der for længst burde have været truffet forholdsregler for at afmontere tændsatsen for dette scenario for en 'farvet revolution', med begyndelse i at smide Trojkaens dødbringende økonomiske politik over bord, så er det korrekt af Rajoy at påkalde artikel 155 – men dette er slet ikke et tilstrækkeligt skridt. Den bedste game-changer ville være, at den spanske regering annoncerede, at Spanien omgående tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet og vil investere massivt med Kina i udvidelsen af ikke alene den eksisterende Yiwu-til-Madrid-jernbanelinje, men også vil bygge flere højhastighedsjernbaner, der går langs Spaniens Middelhavskyst fra Frankrig og via Barcelona (Catalonien) til Algericas (nær Gibraltar), og herfra til Afrika, og integrere Catalonien i Spanien på denne måde. Med denne fremgangsmåde kan og bør den nationale regering føre dialog og forhandle med Catalonien om vigtige spørgsmål.

En tredjedel af grækerne lever i fattigdom eller social udelukkelse

16. oktober, 2017 – Alt imens Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af omkring 30 år og nu arbejder på at befri de resterende 40 millioner kinesere, der

stadig lever i fattigdom, så driver Den europæiske Union flere og flere mennesker dybere ud i elendigheden, iflg. en rapport i dag af *Greek Observer*.

Ifølge EU's statistiske myndighed, Eurostat, levede i gennemsnit 23,4 % (eller 117,5 mio. mennesker) under omstændigheder med social udelukkelse i 2016. Men i Grækenland lever én ud af tre grækere i vilkår med fattigdom og social udelukkelse, eller 35,5 % af den græske befolkning (3,8 mio. mennesker), en stigning fra 28,1 % i 2008. Situationen er værre i Bulgarien og Rumænien, hvor hhv. 40,4 % og 38,8 % af folk anses for at leve under forhold med fattigdom og social udelukkelse.

Ikke overraskende er de EU-lande, der har den laveste fattigdomsrate, den Tjekkiske Republik, Finland og Danmark, med hhv. 13,3 %, 16,6 % og 16,7 %. Måske skyldes det, at ingen af disse lande er med i eurozonen.

Eurostat definerer, at en person lever i fattigdom eller social udelukkelse, når de tjener mindre end 60 % af den gennemsnitlige nationale indkomst.

**Live Webcast med Helga Zepp-LaRouche,
torsdag, 12. okt. kl. 18
dansk tid:**

Erstat britisk imperie-geopolitik med den Nye Silkevej

[Klik her for webcast.](#)

☒ 11. okt., 2017 – Sidste torsdag indviede Schiller Instituttet en ugentlig webcast for at udbrede til borgere i hele verden, kendskabet om den utrolige, nye dynamik, der er blevet udløst omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ (BRI). BRI er i færd med at definere et Nye Paradigme for menneskeheden, hvilket vil sige en afslutning af geopolitik med dens endeløse krige; dens bail-out og bail-in af bankerotte finansinstitutioner og dens krav om dødbringende nedskæringspolitikker over for det store flertal af menneskeheden. Denne BRI-dynamik, som Schiller Instituttets stifter, fr. Helga Zepp-LaRouche, har karakteriseret som den »Nye Silkevejsånd«, repræsenterer en mulighed for, at menneskeheden kan opnå en ny æra for fred gennem udvikling.

Om mindre end en måned vil præsident Trump rejse til Asien, hvor han skal besøge Kina, Japan, Sydkorea, Vietnam og Filippinerne. Hans møde med Kinas præsident Xi Jinping har mulighed for at blive verdenshistorisk, på baggrund af det positive forhold mellem de to under deres indledende møde i april på Mar-a-Lago, Florida.

Det transatlantiske, neokonservative oligarkis kræfter er engageret i en desperat deployering for at forhindre, at denne relation udvikler sig til fuldt samarbejde. Det er, hvad der står bag »Få ram på Trump«-operationen, og grunden til, at det ikke må få lov at lykkes.

For, USA's og de europæiske nationers tilslutning til den Nye Silkevej er den eneste måde, hvorpå endnu et nyt finanssammenbrud kan afværges, et finanssammenbrud, som selv

den afgående tyske finansminister Wolfgang Schäuble advarer om.

Lyt til Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet denne torsdag for en komplet, strategisk opdatering af denne igangværende dynamik, på Schiller Institutkets Nye Paradigme webside (engelsk): <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

EIR: Columbus' første 'Bælte & Vej' inspireret af Nicolaus Cusanus

Som Lyndon LaRouche længe har hævdet, så går pødekrytallen til nutidens Ét Bælte, én Vejs storstilede design for verdensfred, baseret på økonomisk udvikling, tilbage til Nicolaus Cusanus (kardinal Nikolaus von Kues) og hans umiddelbare medarbejdere: Paolo Toscanelli og Ferdinand Martin, kannik for Lissabon, Portugal, og kong Alfonso V af Portugals skriftefader. De var sammen ansvarlige for det første forsøg på at skabe et maritimt bælte mellem Europa og Kina, som udførtes af Christoffer Columbus, for at komplementere den allerede eksisterende Silkevej.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Kort tegnet af Paolo Toscanelli over 'søvejen mod vest til Kina', hvor Nordamerikas faktiske kontur er indtegnet med lys blå farve.

Se også: [En hyldest til Nicolaus af Cusa. En dialog mellem kulturer. Specialrapport.](#)

Fransk politiker Vereycken til Sputnik: Catalansk ja i folkeafstemning om uafhængighed skal ses i sammenhæng med en mere generel plan for at opsplitte Europa

7. okt. 2017 – De catalanske og kurdisk-irakiske folkeafstemninger om uafhængighed kan ses som et tegn på en mere generel plan, der har til formål at opsplitte Europa og ligeledes Mellempøsten, sagde den franske politiker og journalist, Karel Vereycken, til Sputnik, idet han refererede til Leopold Kohrs efterkrigsidé om at »kantonisere« Europa og transformere det til en samling små, selvstyrende enheder. Vereycken, der er redaktør for den franske avis *Nouvelle Solidarité*, er også vicepræsident for den franske, politiske bevægelse, Solidarité & Progrès, og tidligere talsmand for den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, sagde, at Madrid har god grund til at gå »i panik«.

»Den Spanske Nationalbank sagde i sin september-rapport, at den spanske stat har pumpet €54,3 mia. af statens midler ind i de rådne banker. Foreløbig er kun €3,8 mia. blevet tilbagebetalt af bankerne, mens yderligere €10 mia. fortsat forventes at strømme tilbage til statskassen. Dette betyder

imidlertid, at spanske skatteborgere betalte €40 mia. for at redde bedrageriske, tyvagtige banker for at redde eurosystemet!«, sagde Vereycken til Sputnik.

Under disse omstændigheder er udsigten til, at Catalonien, der tegnede sig for 19 % af Spaniens bruttonationalprodukt sidste år, ville begynde at opkræve egne skatter – som baskerne allerede gør det – Madrids mareridt, understregede den franske politiker. Han sagde også, at situationen efter folkeafstemningen ikke er så klar som det synes: »Man kan ikke virkelig vide, hvor mange mennesker, der stemte, og for hvad, eftersom det hele blev til en stor happening«, sagde han, og at »vælgernes identitet blev ikke tjekket, skoler var lukkede og folk stemte i gaderne«, mens andre ikke gik hen for at stemme »af frygt«.

Med en kommentar om måder, hvorpå den spanske, politiske krise kunne løses, antog han, at »Madrid kunne organisere en rigtig folkeafstemning i Catalonien med deltagelse af internationale observatører«. Han gjorde opmærksom på, at »det fungerede i Skotland, hvor separatisterne tabte ... Skulle catalonierne beslutte anderledes, bør det være en fredelig proces, i lighed med den Tjekkiske Republik«, forklarede politikerens med reference til den ublodige opløsning af Tjekkoslaviet til den Tjekkiske Republik og Slovakiet i 1993.

Men, det er ikke så ligetil med det catalanske ja til uafhængighed, iflg. den franske ekspert. »Bag visse politikeres egoer og planer, får timingen mig til at mene, at dette er en prøveballon for en hel ny måde for kaosmanagement, organiseret fra toppen«, sagde han, med reference til bogen, *The Breakdown of Nations*, af økonom, jurist og politolog Leopold Kohr, Winston Churchills protégé. Kohr gik ind for ideen om at fragmentere europæiske lande til små, selvstyrende enheder. I sin artikel fra 1941, »*Disunion Now: A Plea for a Society Based upon Small Autonomous Units*«, insisterede økonomeren på, at Tyskland, Frankrig, Italien, Rusland og andre lande skulle »kantoniseres«. Ifølge Vereycken ser det ud til,

at Kohrs plan i øjeblikket er ved at tage form i Europa. »For hard-core Europa-venlige må de store, historiske nationalstater i Europa splittes op i mindre enheder med 5 til 8 mio. indbyggere for at få den europæiske befolkning til at acceptere en imperielignende, overnational EU-superstat. Det passer på Catalonien, Flandern, Skotland, Lombardiet osv.«, sagde Vereycken og påpegede, at planen for et Europa, der var baseret på etnisk-kulturelt definerede territorier, oprindeligt blev advokeret af Adolf Hitler.

Ideen blev offentligt taget op af Churchill og briterne efter Anden Verdenskrig. »De ville knække ryggraden på Charles de Gaulle, der altid var modstander af et føderalt Europa, der bestod af 'regioner', og forsvarede et Europa 'fra Atlanterhavet til Uralbjergene', som en alliance og et samarbejde mellem suveræne nationalstater«, understregede Vereycken. Briterne på deres side hældede mod »del og hersk«-planen, »for at transformere Europa til en stødpudestat, de kunne manipulere i deres store, geopolitiske skakspil mod Rusland og resten af Eurasien«.

Som Vereycken understregede, så fik BRIKS' hastige fremvækst og gennemførelsen af det Kina-ledede Nye Silkevejsprojekt det globale finansoligarki »til at gøre alt, hvad de kunne, for at ødelægge det, der udgør hovedkilden til modstanden mod deres globalistiske dagsorden: nationalstaterne«. Han nævnte artiklen fra 2016 i den spanske avis, *La Vanguardia*, som gjorde opmærksom på det faktum, at George Soros' Open Society Foundation finansierede de catalanske separatister. »Madrid har vist stor interesse i at gå med i den Nye Silkevej, og dette kunne være grunden til, at de bliver mål for destabilisering«, foreslog han.

Vereycken mener, at EU-bureaukraterne i Bruxelles ikke er særligt imod ideen om Spaniens opløsning: Det ville være meget lettere for eurokrater at styre små enheder end store nationalstater. »Hvis Catalonien forlod Spanien, ville EU-etablisementet utvivlsomt, efter et kortvarigt ramaskrig,

tilbyde det, det behøver for at overleve: et marked (EU) og en valuta (euroen)«, sagde han og fortsatte, at »de fleste europæiske byer og storbyer allerede har deres egne, beskidte, hemmelige aftaler med Bruxelles, uden for enhver national ramme«.

Kohrs idé viste sig at være smitsom: »I 2004 promoverede en anden bog, med titlen, *Size of Nations*, skrevet af Alberto Alesina og Enrico Spolaore, også den vanvittige idé, at økonomisk integration under en enhedsvaluta tilbyder alle betingelser for nationers opbrydning«, sagde Vereycken. Når denne udvikling først »viser sig succesfuld« i EU, »vil den selvfølgelig blive 'tilbudt' til Kina og den Russiske Føderation«, advarede han og påpegede det kurdiske spørgsmål som eksempel.

»Irakisk Kurdistan er en tragedie, et land og et folk, der er blevet endeløst manipuleret i geopolitiske spil«, bemærkede Vereycken. Idet han nævnte det faktum, at Israel støttede de irakiske kurderes folkeafstemning om uafhængighed den 25. sept., kun seks dage før afstemningen i Catalonien, antog den franske ekspert, at »visse folk i Tel Aviv, der er tilhængere af det britiske, geopolitiske paradigme, foretrækker et 'balkaniseret' Irak og et 'balkaniseret' Iran.«

»Det globale finanskarak er i gang«, påpegede Vereycken, »og dem i toppen vil have en ny mørk tidsalder med gensidig nedslagning og endeløs opsplittning«. Alternativet – inklusive for Israel og Kurdistan – »er at blive en del af et udstrakt projekt for gensidig win-win-udvikling, som det foreslås af dem i Centralasien og Kina, der promoverer infrastrukturforbundethed i Ét Bælte, én Vej / den Nye Silkevej«. Vereycken konkluderede med at citere et gammelt, kinesisk ordsprog: »Hvis du vil være rig, så byg en vej«.

Den Nye Silkevej portrætteret i to tyske mainstream-aviser

7. okt., 2017 – *Mainzer Allgemeine Zeitung* og *Wiesbadener Kurier*, to førende dagblade i Rhin-Main-området, har begge det samme helsidesportræt af den Nye Silkevej med et farvelagt kort, der viser hovedtransportruterne og omfanget af de kinesiske investeringer i de enkelte lande og påpeger Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbanks (AIIB) rolle som én af de institutioner, der udsteder kredit til projekterne. Der vises også en tidslinje over den Nye Silkevejs fremskridt siden september 2013. Ruter over såvel land som hav, olie- og gasledninger og vigtige havne vises, og man sammenligner omkostninger for containertransport med fly, over land og hav. Det bør bemærkes, at flere regionale og lokale handels- og industrikamre i hele Tyskland ligeledes er begyndt at afholde arrangementer om den Nye Silkevej, og at man i disse uger drøfter og indgår aftaler om nye venskabsbyer mellem Tyskland og Kina. Tyske institutioner uden for den føderale regering, der fortsætter med at opstille forhindringer, er tydeligvis ved at blive positivt indstillet til det nye paradigme.

Dansk udskrift: 'Silkevejs-ladyen' bringer

den »Nye Silkevejsånd« til et endnu bredere publikum i verden. Schiller Institutets Nye Paradigme Webcast, 5. okt., 2017, med Helga Zepp-LaRouche

Vi befinder os ved en korsvej i menneskets historie, meget mere, end de fleste mennesker er klar over, for vi har lige nu to helt forskellige dynamikker i verden: Den ene er den, vi kender fra USA og de europæiske nationer, hvor vi har et kollapsende paradigme. Vi har et samfund, der tydeligvis ikke fungerer, hvilket reflekteres i mange symptomer, som Brexit, Hillary Clinton, der tabte valget, 'nej' i folkeafstemningen i Italien for nylig, imod forfatningsændringer, det tyske valg, som er dramatisk, og nu folkeafstemningen i Catalonien – de er alle symptomer på, at der er noget fundamentalt galt. Og det er en kendsgerning, at bestræbelserne fra de neokonservatives side på at etablere en unipolær verden efter Sovjetunionens sammenbrud, gik ind for neoliberale politikker, der har knust mange millioner menneskers levebrød, og der foregår nu et oprør imod hele dette system.

Download (PDF, Unknown)